

?No em canviïs de tema

«*Caldrà començar a acceptar que hi ha un lobby disposat a demolir els consensos de la immersió lingüística*»

Llegiu aquí la versió original de l'article de Jonathan Martínez.
(<https://www.naciodigital.cat/opinio/20976/no/me/cambies/tema>)

Ara que la independència ha deixat de ser *trending topic*, ara que els referèndums es conjuguen en passat i els presos caminen cap al tercer grau, haurem de conformar-nos amb polèmiques de tres al *quarto* i debats de *baratillo*. L'última llebre ha saltat al Parlament arran de la campanya "No em canviïs de llengua", una iniciativa promoguda per catalanoparlants d'ascendència estrangera que defensen el seu dret a viure en català.

La impulsora es diu Rosario Palomino, una psicòloga catalana nascuda al Perú. Palomino porta trenta anys establerta a Barcelona, ??parla català i és conscient que hi ha catalanoparlants que s'adrecen a ella en castellà per una ingènua cortesia. "Catalunya és terra d'acollida, sempre intenten facilitar-nos la vida i per això canvien la llengua", explica.

Resulta que Anna Erra, diputada de JxCat i alcaldessa de Vic, esmenta la iniciativa des del seu escó i salten espurnes. A alguns, les seves paraules els treuen de polleguera. Supremacista. Racista. Eugenèsica. Els promotors de la campanya li donen suport però és igual perquè la caverna no necessita llegir la lletra petita per escriure els seus titulars.

Les paraules d'Erra potser donen lloc a malinterpretacions. Ella mateixa s'ha afanyat a disculpar-se. Però com d'importants són les disculpes quan la sentència està dictada per endavant? Els cabestres culturicides de Ciutadans aplaudeixen amb les orelles i ja estan fent olles davant el Defensor del Poble i la Unió Europea.

La jugada mediàtica és tan eficaç que ha aconseguit eclipsar la raó original del debat. Per què discutir sobre integració lingüística si podem despatxar arengues sobre els perills de la segregació racial? Per què perdre el temps mimant les llengües minoritzades si podem resoldre la malifeta amb la lletra gruixuda dels impropis?

Caldrà començar a acceptar que hi ha un *lobby* disposat a demolir els consensos de la immersió lingüística. Que als defensors de la unitat de la pàtria no els tremola el pols a l'hora de deslligar tempestes mediàtiques contra els diputats independentistes per molt pelegrí que sigui el motiu. Que també l'esquerra, de vegades plena de bona voluntat, es deixa entabanar per la xerrameca estèril dels grans mitjans.

A la meitat del soroll de sabres, parla Rosario Palomino per donar les gràcies a l'Anna Erra. I ho fa en català. "Tot el que vostè ha dit podria haver-ho dit jo". Però ningú l'escolta. Les seves paraules no encaixen amb el prejudici i cal omplir pàgines amb severes columnes plenes de rancúnia i de caspa. Aquí teniu el racisme que buscàveu.

Fa un temps vaig arribar a un poble del Baix Empordà amb una motxilla i un clamorós aspecte de foraster. Una bona dona que parlava amb la seva filla en català, es va dirigir a mi en un castellà pausat, vocalitzant amb el mateix èmfasi que posem tots quan li vam indicar un carrer a un turista perdut. Quan li vaig dir que entenia el català se li va obrir una llarga somriure. No em canviïs de llengua. I que no et canviïn de tema.